

Η ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

ΑΛΕΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Παρουσιάζεται εδώ η εξέλιξη και μερική ολοκλήρωση της θεωρίας, που δημοσιεύτηκε¹ το 2020 στο International Journal of Mathematics and Physical Sciences Research, Apr2020-Sept2020. Ύστερα από εξαντλητική ενασχόληση στην ατομική φυσική και με απαγωγικές μεθόδους στην φιλοσοφία, η θεωρία αυτή που είναι η ίδια η κοσμοθεωρία ΤΟ ΙΔΙΟΝ, όπως καταλήγει εδώ, ενώ ξεκίνησα την κοσμοθεωρία το 2006.

Με την τροποποίηση της φυσικής όπως κάνω, δεν υπάρχει σταθερά καμία και οι h , m , e κλπ «σταθερές», προσδιορίζονται από τις συνθήκες θερμοκρασίας, πίεσης της ατμόσφαιρας, ή δημιουργίας όπως μαγνητικού πεδίου που επηρεάζει τα μεγέθη.

Το Απόλυτο Μηδέν, είναι το κενό, αποθήκη των ιδεών και της ενέργειας και των δυνάμεων και δεν είναι πρόσωπο. Αυτογεννάται η προσωπική Θεός, που με την φαντασία της συλλαμβάνει άπειρα σημεία, τα οποία θέτει σε ταλάντωση αρμονική όγκου και γεννάται ο χωρόχρονος του άπειρου σε χώρο αιθέρα και με την ταλάντωση των σημείων που είναι χρόνος.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Όπως για να κατασκευάσουν οι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι την θεωρία τους, χρησιμοποίησαν αρχές και εδώ χρησιμοποιούνται αρχές, που παράλληλα μπορούν και να αποδοθούν ως αξιώματα, ή δόγματα ή αιτήματα για την κατασκευή της θεωρίας.

Η πρώτη αρχή που διέπει όλο το μήκος της θεωρίας, είναι η χρήση της λογικής, με την ευρεία αρχαιοελληνική έννοια (Λόγος). Έτσι λόγος είναι η λογική, αλλά και η αφορμή η αιτία, η αναλογία και ο προφορικός λόγος (που εμπεριέχει την λογική). Αλλά υπάρχει και ο λόγος των πραγμάτων, ο τρόπος ύπαρξής τους, ο τρόπος της κατάστασής τους.

Αλλά για να γίνει μία θεωρία με την λογική, χρειάζονται οι έννοιες με τις οποίες καταλαβαίνει ο συγγραφέας της θεωρίας και ίσως όλοι οι άνθρωποι και οι έννοιες είναι προϊόν της σκέψης που αρχικά προέρχεται από την εμπειρία και την σκέψη καθοδηγεί η λογική, όποια και αν είναι, γιατί είναι διαφορετική στους ανθρώπους, που έχουν διαφορετικές γνώσεις και εμπειρίες. Δεύτερη αρχή-προϋπόθεση είναι οι έννοιες που μπορούν να αποδοθούν και ως ιδέες και χαρακτηρίζουν τον άνθρωπο.

Στην σκέψη κάθε ανθρώπου υπάρχουν προτεραιότητες, από τις οποίες προέρχεται και η ηθική του και οι πράξεις του γενικά. Εδώ, στην κατασκευή της θεωρίας υπάρχει η άυλη

¹ THE TOTAL THEORY, International Journal of Mathematics and Physical Sciences Research, Apr2020-Sept2020

προτεραιότητα της εύρεσης της Απόλυτης Αλήθειας², για την οποία εφαρμόζονται επί μέρους μέθοδοι της λογικής και αρχές, αξιώματα. Αρχικά η νόησή μου χρησιμοποιεί την απαγωγική μέθοδο για να φθάσει τον «χώρο» του αΰλου, του μη Είναι, του μη Όντος. Έτσι χρησιμοποιεί ορισμούς, π.χ. τι είναι το Μηδέν.

Παράλληλα για την κατασκευή της ατομικής θεωρίας, μετά την κρίση στην κατεστημένη φυσική, χρησιμοποιεί αιτήματα, όπως ότι είναι έστω μερικώς σωστός ο εμπειρικός τύπος του Balmer για τα φάσματα των ατόμων και η ταχύτητα του φωτός σε ικανοποιητικό κενό και στον αέρα, είναι c , περίπου σταθερή. Επίσης αρχή-προϋπόθεση είναι, ότι βρέθηκαν σωστά τα μήκη κύματος των κυμάτων με περίθλαση. Η Αλήθεια³ αντανακλάται στην περιγραφή της φύσης.

Στην δημιουργία της ατομικής φυσικής, χρησιμοποιήθηκε η επαγωγική μέθοδος, με την οποία γίνεται περιγραφή του ατόμου.

Η ΑΠΑΓΩΓΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

Με την προϋπόθεση της λογικής, ορίζουμε όπως οι αρχαίοι φιλόσοφοι, ως Είναι την ύλη και μη Είναι το άυλο, το κενό («κενόν τε μη Είναι, θα πει ο Δημόκριτος⁴).

Για την ύλη κάνουμε δύο υποθέσεις, 1) διαιρείται συνεχώς και απείρως και 2) έχει άτομα. Την πρώτη υποστήριξε ο Αναξαγόρας⁵ και την δεύτερη ο Δημόκριτος⁶.

Αν η ύλη διαιρείται διαρκώς προς το μηδέν και απείρως, δεν βρίσκουμε το μηδέν ποτέ και συνεπώς το άυλο. Αλλά η λογική, η ηθική, είναι άυλα, δεν έχουν μάζα και χώρο περιορισμένο ή χρόνο. Βρίσκουμε έτσι τον άυλο κόσμο, τον κόσμο του μηδενός και των ιδεών. Έτσι δια της λογικής, προϋποθέτουμε τα άτομα σαν αρχή της θεωρίας.

Βρίσκοντας το Μηδέν, το άυλο, θεωρούμε ότι αυτό είναι κάτι, πέρα από κάθε εμπειρία, δεν έχει διαστάσεις και χρόνο, είναι τίποτε, αλλά κάτι!

Δεν μπορούμε να πούμε ότι είναι πρόσωπο, είναι μία απώτερη-ανώτερη πραγματικότητα. Δεν ξέρουμε ούτε αν ενεργεί, όχι πως πράττει και προϋποθέτουμε ότι ενεργεί.

Όπως δεν καταλαβαίνουμε κάποιον που μιλά μία ξένη γλώσσα, αυτή η απώτερη πραγματικότητα προβαίνει σε ενέργειες, ίσως δημιουργεί κόσμους, δεν ξέρουμε πως. Κόσμους χωρίς χώρο και χρόνο και μάζα, κάτι σαν να μην καταλαβαίνουμε κάποιον που μιλά ξένες γλώσσες.

Αλλά όμως όπως θα δείξουμε στην ατομική φυσική, τα άτομα καταναλώνουν ηλεκτρική και εν γένει ενεργειακή ισχύ και αυτή την αντλούν από την πραγματικότητα αυτή του μηδενός.

² Όταν ο δικαστής, ο Πλάτος, ρώτησε τον Ιησού Χριστό, τι είναι η Αλήθεια, δεν απάντησε. Η Αλήθεια είναι λέξη που δημιουργήθηκε στα αρχαιοελληνικά δικαστήρια της Αθήνας. Είναι σύνθετη λέξη από το στερητικό Α και την λήθη (η λήθη προέρχεται από το λανθάνω=μου διαφεύγει την προσοχή). Έτσι λοιπόν στα αρχαία δικαστήρια έπρεπε να μην διαφεύγει τίποτε, για να κρίνουν δίκαια, να γνωρίζουν δηλαδή την Αλήθεια

³ Όταν ήμουν 13 χρονών μαθητής γυμνασίου, η καθηγήτριά μου Ιωάννα Τσαμπακάλου, μας είπε να βάλουμε σκοπούς στην ζωή μας, οι ανώτεροι σκοποί είναι τα ιδανικά και μας προέτρεψε να βάλουμε 1-2 ιδανικά. Εγώ έβαλα την κατάκτηση της Απόλυτης Αλήθειας!

⁴ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ, εκδόσεις Κάκτος

⁵ ΑΝΑΞΓΟΡΑΣ, εκδόσεις Κάκτος

⁶ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ Καρλ Μάρξ

Έτσι λοιπόν εντοπίζουμε ότι η δυναμική, η ηλεκτρική, η κινητική, η θερμική και η βαρυτική ενέργεια που αντιστοιχούν σε δυνάμεις που ασκούνται στην ύλη, αντλούνται από την απώτερη πραγματικότητα. Οι ενέργειες και οι δυνάμεις είναι ποιοτικοί μαθηματικοί τύποι, άυλοι, δίπλα στην ύλη και δρουν επί της ύλης, την καθορίζουν. Οι αρχές διατήρησης της ενέργειας και της δύναμης, είναι μέρος του λόγου που διέπει τα πράγματα, είναι εκδήλωση του λόγου. Ο Λούντβιχ Μπύχνερ, φυσικός, υλιστής, στο ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ ΥΛΗ⁷ θα αναφέρει ότι η δύναμη είναι άυλη και αναπόσπαστη από την ύλη.

Η ΑΥΤΟΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Όπως ειπώθηκε, το Απόλυτο Μηδέν ενεργεί και ποιεί κόσμους. Για να γίνει ο κόσμος μας ακολουθήθηκε η εξής νομοτέλεια!

Αυτογεννάται μέσα στο μηδέν, η πρόσωπο-Θεός! Το γένος είναι θήλυ, είναι θεά, γιατί αυτογεννάται.

Σαν πρόσωπο επινοεί τις έννοιες-ιδέες οι οποίες προϋπάρχουν μέσα στην απώτερη πραγματικότητα, διέπεται από την λογική, σχηματίζει την υπέρτατη θεωρία της δημιουργίας!

Σαν πρόσωπο έχει φαντασία και μέσα στην φαντασία της συλλαμβάνει την άπειρη κατανομή των σημείων στον χώρο⁸. Θέτει σε ταλάντωση όγκου αιθέρα⁹ τα σημεία. Τα σημεία έχουν μηδέν χώρο και όταν ταλαντώνονται, ταλαντώνονται μεταξύ μηδενικού αιθέρα μέχρι το μέγιστο αιθέρα της ταλάντωσης.

Αλλά η ταλάντωση είναι μορφή κίνησης, είναι χρόνος¹⁰. Ο χώρος και ο χρόνος είναι οι δύο πλευρές της δημιουργίας, ο κόσμος που προσδιόρισε η απώτερη πραγματικότητα, είναι μέσα στον χώρο και τον χρόνο. Είναι Απόλυτος ο χωρόχρονος, γεννιέται από την προσωπική θεά¹¹. Μέσα στην αυτό-γονιμοποιημένη φαντασία της θεού, μεταπίπτουν σε πραγματικότητα με την γέννηση προσωπικού θεού απόλυτου, του χωρόχρονου!

Ο ΝΤΕΤΕΡΜΙΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Η θεός, προσδιορίζει ύπαρξη πυκνότερων σημείων που πάλλονται στον άπειρο χώρο. Έτσι ένας πυκνότερος αιθέρας δημιουργείται η Ενωσία, στον χώρο της προηγούμενης υπερβατικής μη Ουσίας, την οποία περικλείει σε σφαιρική μεγάλη φυσαλίδα και την πιέζει. Στην φυσαλίδα σχηματίζεται φλοιός, από τρίτο πυκνότερο αιθέρα το Ίδιον.

⁷ ΔΥΝΑΜΗ ΚΑΙ ΥΛΗ, Λούντβιχ Μπύχνερ, εκδόσεις Δαρεμά

⁸ Η κατανομή των μαζών προσδιορίζει τον χώρο, αλλά πριν την δημιουργία η κατανομή των σημείων γίνεται αιτία δημιουργίας του αιθέρα και της έννοιας του απείρου χώρου

⁹ Ο Ε. Haeckel στον ΜΟΝΙΣΜΟ, περιγράφει ότι ο αιθέρας είναι κύρια δοξασία του υλισμού

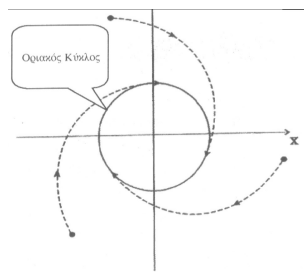
¹⁰ Ο χρόνος είναι κίνηση μαζών, μονάδα του χρόνου ομοιόμορφα επαναλαμβανόμενη κίνηση. Πριν την δημιουργία ήταν κίνηση παλμική των σημείων, κίνηση του αιθέρα. Ο Αριστοτέλης στα Φυσικά, ορίζει το χρόνο ως κίνηση!

¹¹ Σε αντίθεση προς την κοσμοθεωρία του Γνωστικισμού, που διδάσκει ότι ένας υπέρτατος θεός ο Βυθός (άλλοι λένε ο Ελ) με την γυναίκα του Σιγή (Ελούσα), προϋπήρχαν και γέννησαν τους Αιώνες, που ο Μάξιμος ο Ομολογητής τους αποκαλεί αγγέλους, εδώ προϋπάρχει μόνο το Απόλυτο Μηδέν και αυτογεννάται η θεός πρόσωπο που γεννά τον θεό χωρόχρονο!

Οι μεγάλες πιέσεις οδηγούν σε εξάχνωση του πυκνότερου αιθέρα Ίδιον εντός της φυσαλίδας και δημιουργία απειροστικά μικρών κόκκων από Ίδιον. Αυτοί αιωρούνται και κινούνται με δραματική ταχύτητα, συγκρούονται, αλλά και με τον φλοιό. Όταν στον φλοιό σχηματίσουν διείσδυση και οπή με υπερβατική μη Ουσία εντός της οπής, σχηματίζονται μικρές φυσαλίδες αιθέρα. Αυτές απομακρύνονται από την πίεση του περιβάλλοντος της μεγάλης φυσαλίδας αιθέρα και ταξιδεύουν με προορισμό τον σχηματισμό ατόμων και μορίων και γαλαξιών κλπ.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ, ΜΑΓΝΗΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ, ΒΑΡΥΤΗΤΑ

Κάθε φυσαλίδα, ιδίως και οι μικρές, έχουν μέσα στην υπερβατική μη ουσία τους, αιωρούμενους κόκκους πυκνού αιθέρα Ίδιον. Αυτοί κινούνται όπως τα μόρια του ιδανικού αέριου, συγκρούονται μεταξύ τους και με τον φλοιό. Το ιξώδες του αιθέρα (Ενωσίας) είναι χαμηλό και όταν ο κόκκος συγκρούεται με τον φλοιό, τις περισσότερες φορές φτιάχνει βαθούλωμα που από τον φλοιό διαδίδεται σαν πύκνωμα στον περιβάλλοντα αιθέρα.

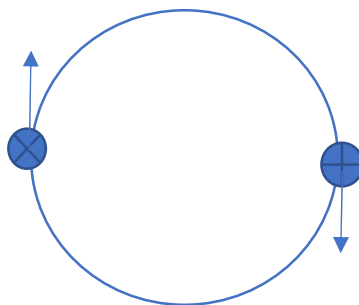

Κόκκοι πέφτουν στον φλοιό και μεταδίδουν πύκνωμα του αιθέρα

Όπως περίπου στο παραπάνω σχήμα, κόκκοι πέφτουν στον φλοιό και μεταδίδουν πύκνωμα στον περιβάλλοντα αιθέρα. Επειδή ο αιθέρας λόγω πίεσης είναι πυκνότερος στην γειτονιά του φλοιού, η διάδοση του πυκνώματος είναι καμπυλωμένη και μετά από κάποια απόσταση, γίνεται ευθεία επειδή εκεί είναι ομογενής ο αιθέρας. Τα πυκνώματα του αιθέρα που διαδίδονται, είναι οι ηλεκτρικές δυναμικές γραμμές.

$$\text{Και επειδή } F = m_b v^2 / r = m_b v^2 r^4 / r^3 \text{ θα είναι και } F = D e^2 / r^3$$

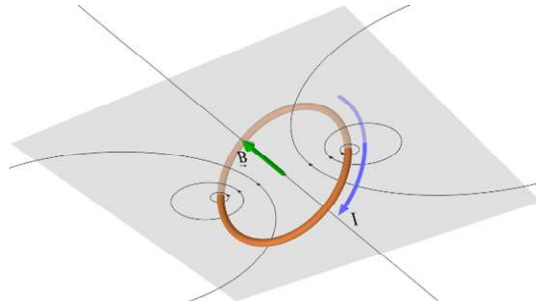
Στο άτομο του δρογόνου, δύο ίσες ηλεκτρικές φυσαλίδες κινούνται περί το κέντρο μάζας τους (αφού με την κίνηση ηλεκτρικού φορτίου παράγεται μαγνητικό πεδίο, που είναι απαραίτητο στην δημιουργία της μάζας της φυσαλίδας). Λόγω διαφοράς φάσης κατά π , τα φορτία είναι αντίθετα, καλύτερα οι φυσαλίδες είναι ηλεκτρικοί φορείς, αφού δεν έχει έννοια το φορτίο.

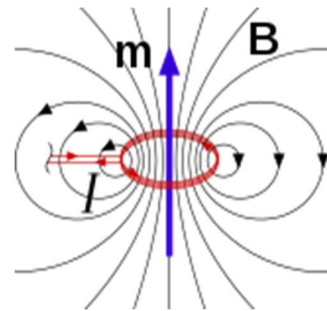
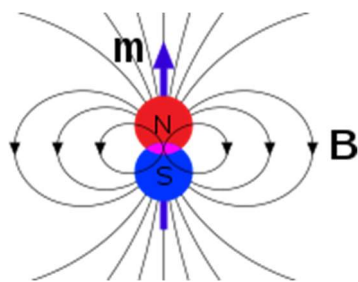
Δύο φυσαλίδες κινούνται αντιπαράλληλα περί το κέντρο μάζας.

Λόγω διαφοράς φάσης π στην ταλάντωση, είναι ηλεκτρικά αντίθετες

Η αντιπαράλληλη κίνηση αντιθέτων ηλεκτρικών φορέων παράγει μαγνητικό πεδίο και οι φουσαλίδες εκτός της ηλεκτρικής έλξης, έχουν και ίση μαγνητική έλξη αγωγών παράλληλου ηλεκτρικού ρεύματος. Ιδιαίτερα, η φουσαλίδα περιστρέφεται με μεγάλη ταχύτητα και παρασύρει τον περιβάλλοντα αιθέρα, Αυτός σαν ρευστό, ρέει γύρω από την φουσαλίδα ή τον ηλεκτρικό αγωγό, όπως στο σχήμα οι δυναμικές γραμμές του μαγνητικού πεδίου, των φουσαλίδων που περιστρέφονται κυκλικά γύρω από το κέντρο μάζας

Οι δύο φουσαλίδες είναι ένα μαγνητικό δίπολο και ο αιθέρας ρέει όπως οι μαγνητικές γραμμές.

Όταν οι φουσαλίδες έχουν ηλεκτρικό φορτίο που εκδηλώνεται με τα πυκνώματα του αιθέρα που εκτοξεύονται από τις συγκρούσεις των κόκκων στον φλοιό, αυτό επηρεάζεται από την μαγνητική ροή του αιθέρα. Έτσι στις δύο φουσαλίδες, τα δύο ηλεκτρικά φορτία αλληλεπιδρούν με την επιρροή των μαγνητικών πεδίων. Τα αντίθετα ηλεκτρικά πυκνώματα του αιθέρα που η πορεία τους επηρεάζεται από την μαγνητική ροή, όταν συγκρουστούν, σχηματίζουν νέα πυκνώματα που έχουν μακρινή επίδραση και αυτά αντιστοιχούν στα βαρυτόνια. Σχηματίζεται δηλαδή η μάζα, αλληλεπιρροή των ηλεκτρικών πυκνωμάτων όταν συγκρούονται, υπό την επίδραση της μαγνητικής ροής (μάζα φουσαλίδας $m_b = kBe^2$, όπου k μία σταθερά των συνθηκών που επικρατούν -πίεση, κ.λ.π. -, B =το μαγνητικό πεδίο που επιδρά στα δύο ηλεκτρικά φορτία e και που προέρχεται από την κίνηση των φορτίων).

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΝΤΩΝ

Τα άτομα που θα επανέλθομε παρακάτω, είναι ζεύγη φουσαλίδων που λόγω πίεσης του αιθέρα κινούνται μακριά από την κεντρική φουσαλίδα και αυτή θα γίνει το κέντρο ελέγχου των συμπάντων.

Οι απειροστικές φουσαλίδες σε ομάδες ατόμων, διαδοχικά θα σχηματίσουν τα άστρα, τους γαλαξίες, τα νεφελώματα κλπ. σε επίπεδη συμμετρία. Ένα είναι το δικό μας σύμπαν.

ΤΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Μέσα στα σύμπαντα υπάρχουν τα συστήματα αναφοράς. Τα συστήματα αναφοράς δεν είναι ισοδύναμα όλα, υπάρχουν προνομιακά συστήματα που ισχύουν οι νόμοι της φυσικής.

Ένας παρατηρητής πάνω στην γη έχει όλα τα αστρονομικά όργανα. Το ίδιο και ένας παρατηρητής πάνω στην σελήνη. Και οι δύο θα καταλήξουν ότι η σελήνη περιφέρεται γύρω από την γη, η γη είναι προνομιακό σύστημα αναφοράς.

Πυροβολεί παρατηρητής οριζόντια στην γη σε αερόκενο σωλήνα. Περιγράφει την κίνηση της σφαίρας με τις αρχές διατήρησης της ορμής-τροφορμής και ενέργειας. Ένας δεύτερος παρατηρητής με ελικόπτερο, φέρνει κύκλους πάνω από το κεφάλι του πρώτου παρατηρητή και κοιτάζει πάντοτε προς την τροχιά της σφαίρας. Την βλέπει να φεύγει φιδοειδώς, για τον παρατηρητή του ελικοπτερου δεν ισχύουν οι νόμοι διατήρησης. Η γη είναι προνομιακό σύστημα, το ελικόπτερο όχι και η ταχύτητα του φωτός, είναι σταθερή περίπου, μόνο σε προνομιακά συστήματα. Έτσι δεν παράγεται η θεωρία της σχετικότητας¹².

Προνομιακά συστήματα αναφοράς έχουν και τα σωματίδια, όπου πρέπει να προσέξουμε πως θα βάλουμε τα διανύσματα της της στροφορμής τους και της μαγνητικής ροπής. Όλα αυτά τα επί μέρους προνομιακά συστήματα, πρέπει να τα τοποθετήσουμε μέσα στο ευρύτερο προνομιακό σύστημα της, για τις άλληλο-συσχετίσεις τους

ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΣΥΜΠΑΝ

Οι αρχαίοι φιλόσοφοι, οι περισσότεροι όπως ο Αριστοτέλης, υποστήριζαν ότι η γη είναι στο κέντρο του σύμπαντος και το σύμπαν περιστρέφεται γύρω από την γη!

Ο Γαλιλαίος που έφτιαξε τηλεσκόπιο, παρατήρησε φάσεις στην Αφροδίτη, όπως κάνει η σελήνη γύρω από την γη και υποστήριζαν ότι περιστρέφονται γύρω από τον ήλιο η Αφροδίτη και οι πλανήτες και το σύστημα είναι ηλιοκεντρικό (και οι πλανήτες πάλι περιφέρονται γύρω από τον ήλιο!) Όμως η Αφροδίτη και ο Ερμής είναι δορυφόροι του ηλίου και ο ήλιος περιφέρεται γύρω από την γη.

Ακλόνητη απόδειξη ότι η γη είναι περίπου ακίνητη, την δίδουν τα γυροσκόπια. Ένα γυροσκόπιο πάνω στο τραπέζι σας, δεν θα κινηθεί όλο το 24ωρο αν και λένε ότι περιστρέφεται η γη.

Ο Paul Hewitt¹³ στις έννοιες της φυσικής του, αναφέρει ότι ο παρατηρητής στην επιφάνεια της θαλάσσης, βλέπει την κορυφή καταρτιού 5 μέτρων, από πλοίο 6 Km μακριά. Αναφέρει ότι ένας δορυφόρος, πρέπει να έχει ταχύτητα 6 km/sec για να μην πέσει στην γη. Αυτό αποδεικνύει ότι η ταχύτητα του δορυφόρου αναφέρεται στην γη που είναι το προνομιακό σύστημα αναφοράς και είναι σχεδόν ακίνητη!

¹² Την εργασία μου ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ, την παρουσίασα την 5/6/1993 ενώπιον καθηγητών πανεπιστημίου στα Γιάννενα και πέρασα τα κρίσιμα σημεία της εργασίας. Από το 1993 η θεωρία της σχετικότητας παύει να ισχύει τυπικά!

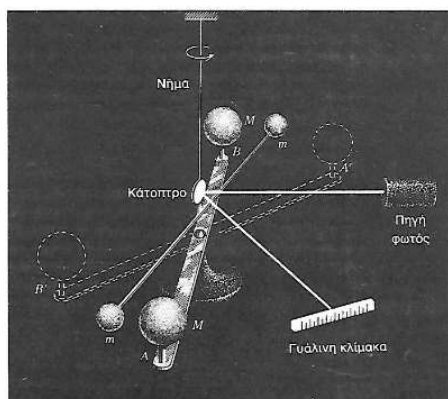
¹³ Paul Hewitt ΕΝΝΟΙΕΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

Οι πλανήτες που περιφέρονται γύρω από την γη και ο ήλιος, έχουν τέσσερεις ταλαντώσεις. Πρώτα έχουν κυκλική περιφορά γύρω από την γη. Δεύτερον έχουν ακτινική ταλάντωση απομάκρυνσης και πλησιάσματος της γης. Τρίτο έχουν ακτινική ταλάντωση από βορά προς νότο και αντίθετα, των ουρανίων συντεταγμένων. Και τέταρτο έχουν ταλάντωση αυξομείωσης της επιτόχιας ταχύτητας.

Θυμηθείτε ότι ανέτρεψα τον απειροστικό λογισμό με τον οποίο ο Newton¹⁴ περιέγραψε το ηλιοκεντρικό σύστημα. Και απέδειξα ότι όταν ένα σώμα περιφέρεται γύρω από άλλο, έλκεται με δύναμη αντίστροφη του κύβου της ακτίνας τους (έχει κεντρομόλο δύναμη $F=mv^2/r=mv^2r^3=k/r^3$). Αυτό είναι ένα άλλο πλήγμα για την ήλιο-κεντρική θεωρία.

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΟΥ CAVEDISH ΚΑΙ ΤΙ ΠΕΤΥΧΕ

Ήταν δεκτό από τον Νεύτωνα, ότι η δύναμη έλξης είναι αντίστροφη του τετραγώνου της ακτίνας των μαζών και ο Νεύτων ισχυρίστηκε ότι την απέδειξε στην ακτίνα σελήνης -γης. Ο Cavendish πολύ αργότερα, πήρε δύο μεταλλικές σφαίρες M ακίνητες και δύο μάζες m δεμένες σε ζυγό στροφικού εκκρεμούς, τις πλησίασε στις δύο σφαίρες M. Τότε άρχισε ταλάντωση του στροφικού εκκρεμούς και περίοδος ήταν 769 sec. Ισχυρίστηκε ότι απέδειξε τον νόμο της ακτίνας των μαζών στο αντίστροφο τετράγωνο!

Σχ. 16-4 'Ο ζυγός του Cavendish, που χρησιμοποιείται για την πειραματική επιβεβαίωση του νόμου της παγκόσμιας έλξης του Newton. Οι μάζες m, m αναρτώνται από ένα νήμα. Οι μάζες M, M μπορούν να περιστρέφονται πάνω σ' ένα σταθερό στήριγμα. Ένα είδωλο του νήματος της λάμπας ανακλάται στο κάτοπτρο που είναι συνδεδεμένο στις m, m πάνω στην κλίμακα και έτσι οποιαδήποτε στροφή των m, m μπορεί να μετρηθεί.

Όμως απέδειξε τον νόμο σε ακίνητες μάζες M πάνω στο προνομιακό σύστημα της γης, με την ταλάντωση των m ..

Όταν δύο μάζες περιστρέφονται γύρω από το κέντρο μάζας τους, είναι και περιστρεφόμενες και ταυτόχρονα ακίνητη η μία ως προς την άλλη! Έτσι η δύναμη έλξης των ουρανίων σωμάτων είναι¹⁵,

¹⁴ OVERTURNING OF INFINITESIMAL CALCULUS AND RESTORATION OF THE MATHEMATICS IN CONNECTION WITH THE COSMIC THEORY "THE IDION"

¹⁵ Είναι ποιοτικά ίδια με αυτή του ατόμου του υδρογόνου που θα περιγράψουμε, αν τις δύο φουσαλίδες που τις εκλαμβάνουμε ως αγωγών, τις εξομοιώσουμε με μαγνήτες που έλκονται, ισοδύναμου της έλξης παράλληλων ρευμάτων!

$$F(r) = (GMm/r^2) + (kMm/r^3) = m\omega^2 r$$

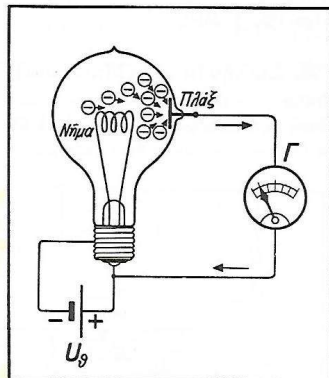
Η G δεν εφαρμόζεται η ίδια σε κάθε έλξη ουρανίων σωμάτων, δεν είναι σταθερά. Στο πείραμα ο Cavendish την προσδιόρισε $G = 6.67 \times 10^{-11}$ και ζύγισε την γη και βρήκε $M = 6.6 \times 10^{24}$ kg.

Όμως χρησιμοποίησε την ροπή του στροφικού εκκρεμούς $M = D\theta$, και $D = \text{σταθερά}$ του εκκρεμούς και $\theta = \text{γωνία εκτροπής του εκκρεμούς}$. Εδώ η κατεστημένη φυσική έκανε ένα μεγάλο λάθος. Η εξίσωση είναι $M = D$, γιατί η D έχει τις διαστάσεις της ροπής και η εισβολή της γωνίας θ στον τύπο, οδηγεί σε μη συνεπείς διαστάσεις τον τύπο. Και επειδή η θ ήταν 3.96×10^{-3} radians και όταν αυτή εκλείψει, τότε η γη είναι 252 φορές ελαφρύτερη. Τότε ο πυρήνας της γης είναι διάπυρα αέρια-πλάσμα, που περιβάλλονται με τον μανδύα ρευστά διάπυρα υλικά και από έξω τον φλοιό.

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Η ΑΠΟΔΟΧΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝΙΩΝ

Η «απόδειξη» της ύπαρξης ηλεκτρονίων, έγινε από τον Edison, ο οποίος κατασκεύασε και την λάμπα πυρακτώσεως. Αυτός φέρει όλη την ευθύνη για την δημιουργία της φυσικής.

Σε μία λάμπα πυρακτώσεως, έβαλε μεταλλική πλάκα μέσα στην λάμπα και σχημάτησε ηλεκτρική τάση μεταξύ του νήματος πυρακτώσεως από βολφράμιο και της πλάκας (όπως στο σχήμα)¹⁶. Παρατηρήθηκε ροή συνεχούς ρεύματος.

Σχ. 438. "Όταν η πλάξ συνδέεται, μέσω του ευαίσθητου γαλβανόμετρου, προς τον θετικόν πόλον πηγής συνεχούς τάσεως, τὰ ηλεκτρόνια κινούνται εκ του διαπύρου νήματος προς την πλάκα.

Ο Edison υπέθεσε ότι το νήμα πυρακτώσεως από βολφράμιο, εκπέμπει ηλεκτρόνια και έτσι «αποδείχτηκε» η ύπαρξη ηλεκτρονίων.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, το νήμα πυρακτώσεως εκπέμπει φωτόνια, σε υπέρυθρο, φωτεινό και υπεριώδες φάσμα. Τα φωτόνια είναι υψηλής συχνότητας ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δηλαδή υψηλής συχνότητας εναλλασσόμενα ρεύματα. Είναι διαταραχές του αιθέρα, που παλλουν τα φορτία των σωματιδίων σε εναλλασσόμενο ρεύμα και τα σωματίδια αυτά βρίσκονται στο ικανοποιητικό κενό. Αυτά μεταδίδουν στην μεταλλική πλάκα το ρεύμα, αφού κερδίσουν κάποια ενέργεια από την διαφορά δυναμικού και προκαλούν το συνεχές ρεύμα. Το υψίσυγχο εναλλασσόμενο ρεύμα, πάνω από την υπέρυθρη συχνότητα, στα άτομα του ηλεκτρικού αγωγού που την έχουν, είναι το συνεχές ηλεκτρικό ρεύμα.

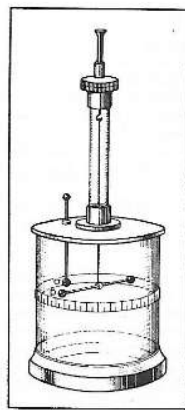
¹⁶ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΥΣΙΚΗΣ, ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ, σελ. 419

Δεν νομίζω ότι πρωτοτυπώ, ήδη η κατεστημένη φυσική δέχεται τον τύπο, $I=ef$, δηλαδή το συνεχές ηλεκτρικό ρεύμα, είναι ίσο προς το γινόμενο του περιστρεφόμενου ηλεκτρικού φορτίου, επί την συχνότητα περιστροφής. Έτσι στο φαινόμενο Edison, το συνεχές ρεύμα που παρατηρήθηκε, είναι υψηλή συχνότητα ταλάντωσης των ατόμων του αγωγού, που προκλήθηκε από την συχνότητα ταλάντωσης των φωτονίων, τα οποία είναι μικρά ρεύματα των ενδιάμεσων σωματίων του κενού. Τα φωτόνια είναι διαταραχές-πυκνώματα παλμικά του αιθέρα, που θέτουν σε κίνηση τα φορτία των σωματιδίων που υπάρχουν στο ικανοποιητικό κενό και σχηματίζεται υπό την επήρεια της εφαρμοζόμενης ηλεκτρικής τάσης, το ρεύμα.

Έτσι δεν υπάρχουν ηλεκτρόνια και συνεπώς ούτε πρωτόνια που ακολουθούν αυτά. Την ευθύνη της αποδοχής ηλεκτρονίων από την κατεστημένη φυσική, έχει ο Edison και ο B, Franklin.

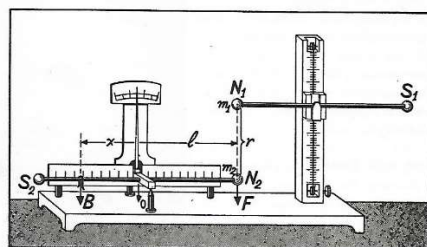
Ο ΝΟΜΟΣ COULOMB ΚΑΙ ΟΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ

Ο Coulomb, όπως ο Cavedish, χρησιμοποίησε ζυγό στρέψεως όπως στο σχήμα, για να αποδείξει τον νόμο του!

Σχ. 63. Ζυγός στρέψεως του Coulomb.

Όμως δεν έθεσε σε ταλάντωση το στροφικό εκκρεμές όπως Cavedish και δεν ήταν ασφαλή τα συμπεράσματά του! Έτσι αμφισβητούμε τον νόμο του στον ηλεκτρισμό. Δείτε παρακάτω, τον ζυγό του Coulomb για μαγνήτες όμως, που μας πείθει το πείραμα ότι οι μαγνητικοί πόλοι έλκονται ή απωθούνται με δύναμη αντίστροφου τετραγώνου της ακτίνας τους.

Σχ. 16. Μαγνητικός ζυγός. Διάταξη δια την πειραματική απόδειξη του νόμου του Coulomb.

Γι' αυτό στην υποσημείωση παραπάνω, αναφέραμε την έλξη των μαγνητών, αντίστροφης του τετραγώνου της απόστασης των πόλων τους! Οι παλιοί φυσικοί θεωρούσαν ότι ο μαγνήτης στον πόλο του έχει ποσότητα μαγνήτισης m .

Πριν το 1970 που καθιερώθηκε το διεθνές σύστημα μέτρησης SI, υπήρχαν και άλλα συστήματα και σας παραπέμπουμε σε φυσικές έκδοσης πριν το 1970. Έτσι υπήρχε και το σύστημα CGS (cm, gr, sec) που είχε μονάδα στατικού ηλεκτρισμού το Stat-Cb και μονάδα ρεύματος το Stat-Amp και μονάδα δύναμης την Dyn. Και $3 \times 10^9 \text{ Stat-Cb} = \text{Cb}$ και $10^5 \text{ Dyn} = 1 \text{ Nt}$.

Κοιτάζετε τώρα αυθαιρεσία ολκής, που καθόρισε όλη την φυσική και η οποία θεωρία παρατίθεται στην ΦΥΣΙΚΗ ΙΙΙ Κουγιουμτζέλη-Περιστεράκη, έκδοση Κοκοτσάκης 1969.

Στο CGS η έλξη των φορτίων ήταν $F = q_1 q_2 / r^2$. Στο SI έβαλαν αυθαίρετα μία σταθερά, την $k = 1/4\pi\epsilon_0$, και ο τύπος ήταν $F = k q_1 q_2 / r^2$. Και μετατρέπονται τις μονάδες στο άλλο σύστημα, είπαν,

$$10^{-5} \text{ Nt} = k \cdot \{(1 \text{ Cb} / 3 \times 10^9)^2 / 10^{-2}\}$$

Και έλυσαν ως προς k και βρήκαν την διηλεκτρική σταθερά! Μεγάλη αυθαιρεσία, δεν υπάρχει διηλεκτρική σταθερά και αμφισβητούμε τον νόμο Coulomb για τον ηλεκτρισμό.

ΤΩΡΑ Η ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ ΤΟΥ AMPERE

Ο Ampere εκτός των άλλων, διατύπωσε την έλξη ή άπωση παράλληλων ή αντιπαράλληλων ρευματοφόρων αγωγών. Ο νόμος είναι, $F = \mu_0 I_1 I_2 L / 2\pi r$, όπου $L =$ το μήκος των αγωγών και $r =$ αντίνα απόστασής των. Είπε ότι μέτρησε μία δύναμη έλξης $F = 2 \times 10^{-7} \text{ Nt}$, δηλαδή περίπου 1/1000 του γραμμαρίου! Πραγματοποιούσε τα πειράματά του περίπου το 1800 μ.Χ.

Όπως αναφέρεται στην ΑΝΟΡΓΑΝΗ ΧΗΜΕΙΑ του καθηγητού Ζέγγελη, έκδοση Σακελαρρίου 1909, τα χρόνια του έφτασαν να κατασκευάσουν ζύγια και να μετρούν αυτή την δύναμη. Αναφέρει ότι γι' αυτό ο Lavoisier είχε λάιθη στους υπολογισμούς του και πάλι εμείς λέμε ότι ο Ampere δεν μπορούσε να μετρήσει την δύναμη και λόγω μη ύπαρξης ζυγίων και από την φύση του πειράματος!

Θα είδατε ότι ο νόμος του Ampere για τους παράλληλους αγωγούς, έχουν την σταθερά μαγνητικής διαπερατότητας μ_0 . Η ΦΥΣΙΚΗ των Halliday-Resnick αναφέρει, ότι ΑΥΘΑΙΡΕΤΑ ο Ampere την έθεσε $\mu_0 = 4\pi \times 10^{-7}$. Δεν βρήκα ποτέ να είναι σταθερά αυτή, έχει τιμή ανάλογα με το πρόβλημα που επιλύει!

Αυτήν την αυθαίρετη σταθερά και την διηλεκτρική σταθερά, πήρε ο Maxwell και τις συνδίασε στην ταχύτητα του φωτός $c = 1/(\mu_0 \epsilon_0)^{1/2}$. Και την οποία c χρησιμοποιεί η θεωρία της σχετικότητας ως αξίωμα! Μήπως η φυσική είναι γνωστή από πριν και κάποια οργάνωση που έχει τις γνώσεις, την εξελίσσει μέσα στον χρόνο αυθαίρετα¹⁷?

¹⁷ Είχα έναν ξάδερφο δημοσιογράφο, που μου είπε ότι έμπαινε μέχρι το δεύτερο υπόγειο της βιβλιοθήκης του Βατικανού. Βρήκε ότι ο Πολυκράτης τύρρανος Σάμου εξάδελφος του Ηράκλειτου, είχε καλές σχέσεις με τον Φαραώ της Αιγύπτου. Έστειλε αντιγραφείς πολλούς και αντέγραψαν από τα αρχεία της Ίσιδος και του Οσιρι, τους περίφημους Σαμιακούς κώδικες και έφτιαξε βιβλιοθήκη! Από τους κώδικες ξεπήδησαν οι Ίωνες Έλληνες φιλόσοφοι, Απενεργοποιήθηκαν οι κώδικες με την υποδούλωση στους Ρωμαίους και μετά στους Τούρκους. Έπεσαν στα χέρια ενός διοικητού τοπικού των Τούρκων, που τους πούλησε σε Εβραίο της συναγωγής της Χίου. Και από εκεί στα χέρια οργάνωσης (Ilouminatí?), ξεπήδησαν οι Κοπέρνικος, Γαλιλαίος, Νεύτων, Κουλόμπ, Einstein κ.α. που μεθοδεύουν την φυσική.

ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΤΟΥ ΥΔΡΟΓΟΝΟΥ

Η ηλεκτρική έλξη μεταξύ δύο ηλεκτρικών φορτίων, δείξαμε ότι είναι αντίστροφη του κύβου της ακτίνας τους r (έτσι περιστρέφονται περί μάζας σε $r/2$ ακτίνα). Αλλά υπάρχει και η δύναμη έλξης παράλληλων αγωγών, αφού η περιφορά της φυσαλίδας ισοδυναμεί με ρεύμα $I=ef$, f η συχνότητα περιφοράς. Αξιωνούμε $I=ef=1$ μονάδα ρεύματος Amp_A . Τότε η εξίσωση κίνησης των φυσαλίδων είναι,

$$\frac{c}{(r/2)^3} e_b^2 + \{\mu_0(e_b f)^2 2\pi(r/2)\}/2\pi r = \frac{c}{(r/2)^3} e_b^2 + \mu_0(I)^2 2\pi(r/2)/2\pi r = m_b \omega^2(r/2)$$

Αλλά $m_b \omega^2(r/2) = m_b \omega^2(r/2)^4 / r^3 = m_b d = kBe^2 d$, σύμφωνα με τα όσα αναπτύξαμε για την δημιουργία της μάζας της φυσαλίδας (από σταθερή εμβαδική ταχύτητα $d = \omega^2(r/2)^4$). Και $C = kBd$.

Επειδή η ηλεκτρική δύναμη των φορτίων είναι ίση με την μαγνητική-ηλεκτρική, τότε,

$$\frac{kBd}{2(\frac{r}{2})^3} e_b^2 + \{\mu_0(I)^2 2\pi(r/2)\}/2\pi r = m_b \omega^2(r/2) = \frac{kBd}{(\frac{r}{2})^3} e_b^2$$

Υπάρχει η ηλεκτρική τάση V μεταξύ των φορτίων του ατόμου και το ρεύμα $I=ef$ του φορτίου, οπότε το άτομο καταναλώνει ηλεκτρική ισχύ $P=VI$. Αυτής της ηλεκτρικής ισχύος είναι η στιγμιαία δυναμική και η κινητική ενέργεια και αντλείται από το μηδέν.

ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΤΟΥ ΥΔΡΟΓΟΝΟΥ ΣΕ ΧΑΜΗΛΗ ΠΙΕΣΗ

Όταν το υδρογόνο βρίσκεται σε χαμηλή πίεση, μικρότερη των 0.008 bar σε σωλήνα όπου εφαρμόζουμε τάση περίπου 1000 Volt, ακτινοβολεί και λήφθηκε το φάσμα του. Θεωρώντας σωστή την μέτρηση των μηκών ακτινοβολίας και με την βοήθεια του Balmer που βρήκε τον εμπειρικό τύπο για την εξήγηση του φάσματος. Ο τύπος του Balmer γενικεύτηκε και εμείς θεωρούμε ότι σε όλο το φάσμα, αντιστοιχούν θεμελιώδεις καταστάσεις του ατόμου του υδρογόνου. Το φορτίο των σωματιδίων δεν είναι κβάντα στοιχειώδους φορτίου και ο εμπειρικός τύπος αντιστοιχεί σε πολλές θεμελιώδεις καταστάσεις του ατόμου του υδρογόνου. Ο τύπος είναι,

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{2^2} - \frac{1}{n^2} \right) \quad R = 1,097 \times 10^7 \text{ met}^{-1}$$

Και γενικεύτηκε αυτός ώστε να έχουμε πολλές καταστάσεις.

Όταν λαμβάνεται ερυθρό φως στο φάσμα, μετρήθηκε ότι έχει μήκος κύματος $\lambda_{2,3} = 656 \text{ nm}$, οπότε υπάρχει η $\lambda_0 = 2\pi(r/2) = 91.1 \text{ nm}$, αντιστοιχεί σε ακτίνα $r/2 = 1.45 \times 10^{-8} \text{ met}$ και είναι η μικρότερη ακτίνα σε πίεση 0.008 και λιγότερη, στην οποία υπάρχει το άτομο του υδρογόνου.

Αλλά είπαμε ότι $ef = I = 1 \text{ Amp}_A$, πότε $e = 1/f$. Δεχτήκαμε ικανοποιητική την ευρεθείσα τιμή ταχύτητας του φωτός, οπότε $f = c/\lambda_0 = 3.29 \times 10^{15} \text{ Hz}$. Τότε $\omega = 2.07 \times 10^{16} \text{ rad/sec}$ και το μικρότερο $e = 1/f = 3.037 \times 10^{-16} \text{ Cb}_A$.

Η μαγνητική ροπή είναι $\mu = I\pi(r/2)^2 = 6.605 \times 10^{-16} \text{ Amp}_A \cdot \text{met}^2$. Η $d = \omega^2(r/2)^4 = 18.94$.

Η $m_b = kB^2 = 9.22 \times 10^{-32} \text{ kB}$ και η ενέργεια της φυσαλίδας $E_T = m_b c^2 = 8.3 \times 10^{-15} \text{ kB joule}$.

Και¹⁸ $E_T/\mu=4\pi kB=4\pi 12.566$ και $kB=1 \cdot \hbar=mc(r/2)=4.01 \times 10^{-31}$, $h=2.52 \times 10^{-30}$

Η $\mu_0=4\pi^2 (r/2)=5.73 \times 10^{-7}$ B. Και δεν είναι σταθερή, αλλά εξαρτώμενη από τις συνθήκες.

Η τάση των φορτίων είναι,

$$V=kBde/2(r/2)^2=13.67 \text{ Volt}_A$$

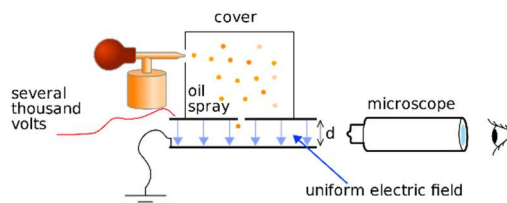
Αλλά 13.6 Volt είναι η τάση ιονισμού του ατόμου του υδρογόνου¹⁹ στην μικρότερη ακτίνα (στάθμη όπως λένε), που εφάρμοσαν οι Frank-Hertz στο πείραμά τους. Το πείραμα έγινε υπό χαμηλή πίεση, όπως εξετάζουμε ήδη το άτομο του υδρογόνου και βεβαιώνεται έτσι με την αξιωματική βάση $I=ef=1 \text{ Amp}_A$ που θέσαμε, ότι οι μονάδες Volt, Amp, είναι σωστές και ίδιες και στον εφαρμοσμένο ηλεκτρισμό και τον αξιωματικό που θέσαμε! Παραπέμπει αυτή η σύμπτωση σε θεωρίες συνωμοσίας, ότι δηλαδή εξωγήϊνοι τις έδωσαν στους τότε φυσικούς!

ΤΟ ΜΑΓΝΗΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΚΥΚΛΙΚΟΥ ΑΓΩΓΟΥ

Όπως ήδη τροποποιήσαμε, το μαγνητικό πεδίο αγωγού, είναι, $B=\mu_0 I/2\pi^2 (r/2)$. Αλλά το μαγνητικό πεδίο κυκλικού αγωγού ρεύματος στο κέντρο του κυκλικού αγωγού, πρέπει να πολλαπλασιασθεί επί 2π και είναι, $B=\mu_0 I/\pi (r/2)$.

ΤΟ ΠΕΙΡΑΜΑ MILLIKAN

Με το πείραμα αυτό, προσδιορίστηκε το στοιχειώδες φορτίο. Εδώ, παίρνονται στοιχεία από την ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΥΣΙΚΗ του R. Serway σελ. 95-100.

Ο Millikan πήρε φουσερό και φύσηξε σταγόνες λαδιού σε πυκνωτή. Όπως διαπιστώνετε το πείραμα έγινε σε 1 Atm πίεση και μας χρησιμεύει για ανάλυση του ατόμου του υδρογόνου σε αυτές τις συνθήκες.

Αν ανατρέξετε σε μία χημεία, το λάδι είναι μακρομόριο και έχει εξαιρετικά μεγάλο αριθμό ατόμων υδρογόνου. Έτσι κατά την τριβή με το φύσημα, φορτίζονται και μόρια υδρογόνου κυρίως. Όταν η φορτισμένη σταγόνα λαδιού πέφτει χωρίς επίδραση, έχει ταχύτητα v και την παρατηρούμε από το μικροσκόπιο. Όταν επιδράσουμε τάση χιλιάδων Volts στον πυκνωτή, η πορεία των σταγόνων αντιστρέφεται και τώρα έχουν διαφορετικές ταχύτητες, τις v' . Μπορεί το φορτίο της σταγόνας να είναι διαφορετικό με άλλων, ή μπορεί και να έχουν διαφορετικό

¹⁸Από την ηλεκτρική έλξη της καταστατικής εξίσωσης $\mu_0 I^2 2\pi(r/2)/2\pi r = \{\mu_0 I/2\pi^2 (r/2)\}^2 \{I\pi(r/2)^2\}/r/2 = B4\pi\mu/r = \mu B 4\pi/r$. Εδώ οφείλεται το 4π που είδατε στην εξίσωση του κειμένου και το μαγνητικό πεδίο αγωγού ρεύματος είναι στην πραγματικότητα $B=\mu_0 I/2\pi^2 (r/2)$

¹⁹ ΦΥΣΙΚΗ Schaum-Dodge-Walter

βάρος. Αλλά πάντως το φορτίο δεν είναι μία σταθερά και το απέδειξαν οι διαφορετικές τιμές ταχυτήτων ανόδου v' . Για τον προσδιορισμό του φορτίου q σταγόνας m , βρήκε τον τύπο,

$$q = \{mg/(V/L)\} \{(v+v')/v\}$$

και βρήκε διαφορετικά φορτία, το μικρότερο $q=e=8.39 \times 10^{-19}$ Cb, που θεωρούμε ότι είναι το φορτίο του ιόντος ατόμου του υδρογόνου.

Το ιόν, είναι το άτομο του υδρογόνου που έχει φορτίο. Εδώ γυμνώνεται ένας δεσμός του ατόμου με άλλο άτομο στην σταγόνα του λαδιού. Και έχει το εξωτερικό φορτίο e του ιόντος και έχει και τα $e, -e$, εσωτερικά φορτία που περιγράψαμε. Και το εξωτερικό φορτίο, οφείλεται σε συχνότητα περιστροφής του ιόντος f . Και θεωρούμε ότι $e=8.39 \times 10^{-19}$ Cb, είναι το ελάχιστο φορτίο και εσωτερικά του ατόμου και του ιόντος ατόμου.

ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΤΟΥ ΥΔΡΟΓΟΝΟΥ ΣΕ 1 ATM

Το άτομο του υδρογόνου, τώρα θα έχει δύο φυσαλίδες που θα περιφέρονται με συχνότητα $f=1/e=1/8.39 \times 10^{-19} = 1.19 \times 10^{18}$ Hz και $\omega = 7.49 \times 10^{18}$ rad/sec και $r/2 = c/\omega = 4 \times 10^{-11}$ met. Το $d = \omega^2(r/2)^4 = 1.44 \times 10^{-4}$ και από την καταστατική εξίσωση του ατόμου του υδρογόνου,

$$\mu_0 I^2 = kB e^2 f^2 4\pi^2 (r/2) \quad \text{και} \quad \mu_0 = 1.58 \times 10^{-9} \text{ kB.}$$

Η $m_b = kB e^2 = kB 7.04 \times 10^{-37}$ kgr. Από το φαινόμενο που αποκαλέστηκε πυρηνικός μαγνητισμός συντονισμός, βρέθηκε, $\omega = 2\pi f = (e/2m_b) B_1 = 2\pi \times 42.577 \times 10^6$, και $B_1 = 1$ T, οπότε, $m_b = 1.568 \times 10^{-27}$ kgr και $kB = 2.227 \times 10^9$, και τώρα η $\mu_0 = 3.51$ είναι μεγάλη και $k = 0.5$. Εδώ είναι, $h = m_b c (r/2) = 1.88 \times 10^{-29}$ και $h = 1.18 \times 10^{-28}$. Η $E_T = m_b c^2 = 1.41 \times 10^{-10}$ J.

Η $V = kB d e / (r/2)^2 = 1.68 \times 10^8$ Volt, και ο αριθμός του Avogadro, $N_A = 0.002/4 \times 1.58 \times 10^{-27} = 3.188 \times 10^{23}$ mol/lit.

ΠΙΕΣΗ ΤΟΥ ΑΙΘΕΡΑ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΤΑΣΗ

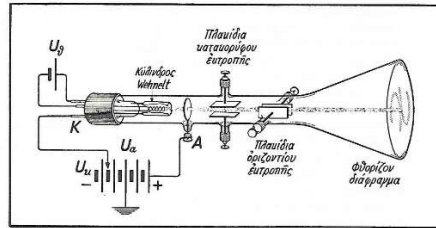
Η πίεση είναι, $p = F/S = F/4\pi(r/2)^2$ στο άτομο του υδρογόνου. Η ηλεκτρική τάση του ατόμου είναι $V = kB d e / (r/2)^2$. Τότε $\pi r/F = V/ekdB$ και

$$p = VF/4\pi ekdB = V e^2 kB / 4\pi kB e (r/2)^3 = eVI/4\mu(r/2)$$

$$p = (e^2/4\mu)(\omega/c)Vf = (\frac{1}{2} \pi e^2/\mu c)Vf^2.$$

Ήτοι η πίεση που ασκεί με την περιστροφή του το άτομο του υδρογόνου σε πυκνώματα του αιθέρα, είναι ανάλογο της τάσης του και του τετραγώνου της συχνότητας περιστροφής f .

Η ΠΙΕΣΗ ΤΟΥ ΑΙΘΕΡΑ ΣΤΟΝ ΚΑΘΟΔΙΚΟ ΣΩΛΗΝΑ

Σχ. 438. Σωλήν Braun. Το ηλεκτρόδιον K είναι εσωτερικώς θησαυμένον πρὸς τὸ διάπυρον νήμα.

Η θερμιοκική κάθοδος από Βολφράμιο στον καθοδικό σωλήνα, εκπέμπει πυκνώματα του αιθέρα από την ταλάντωση των ατόμων του. Αυτά επηρεάζονται από τις διαδοχικές τάσεις που εφαρμόζονται. Και αυτά επηρεάζουν τα άτομα του αέρα που βρίσκεται σε χαμηλή πίεση. Αυτά ταλαντώνονται και τα φορτία τους σχηματίζουν μικρά ρεύματα, που επηρεάζονται από το μαγνητικό και το ηλεκτρικό πεδίο. Με την ταλάντωση των τελικών ατόμων, τα φορτία τους εκπέμπουν υπεριώδη ακτινοβολία, που φθορίζει την οθόνη του καθοδικού σωλήνα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Θέτουμε σαν αρχή της λογική και βρίσκουμε ότι προϋπάρχει τα Απόλυτο, απρόσωπο, αδιάστατο μηδέν-κενό, που είναι μία ανώτερη απρόσωπη πραγματικότητα. Σ' αυτό υπάρχει η άπειρη ενέργεια που με τις μορφές της διοχετεύεται και τροφοδοτεί τα μικροσωματίδια και όλη την ύλη, οι άυλες δυνάμεις, και οι ιδέες. Σαν μη πρόσωπο, δεν γνωρίζουμε αν και πως ενεργεί και πιθανόν να έγινε αιτία δημιουργίας άλλων συμπάντων, χωρίς μάζα ή χωρόχρονο.

Σε αυτό το μηδέν αυτογεννήθηκε η προσωπικός Θεός, η οποία συλλαμβάνει με την φαντασία της άπειρα σημεία κατανεμημένα και προσδιορίζουν τον άπειρο χώρο, τα θέτει σε αρμονική ταλάντωση όγκου και γεννάται ο άπειρος αιθέρας μέσα στον άπειρο χώρο, από ταλάντωση όγκου των άπειρων κατανεμημένων σημείων. Προσδιορίζει πυκνότερα ταλαντούμενα σημεία και σχηματίζεται πυκνότερος αιθέρας, η Ενωσία, από το άπειρο προς μία κεντρική φυσαλίδα, που περιέχει αραιότερο αιθέρα την υπερβατική μη ουσία και φλοιό από τον περισσότερο πυκνό αιθέρα το Ίδιον. Σχηματίζονται κόκκοι του πυκνότερου αιθέρα που αιωρούνται και συγκρούονται εντός της κεντρικής φυσαλίδας. Δημιουργούνται πολύ μικρές φυσαλίδες περιστρεφόμενες, που παρασύρουν τον περιβάλλοντα αιθέρα σε ροή μαγνητικού πεδίου και εντός των φυσαλίδων οι κόκκοι συγκρούονται με το φλοιό και κάνουν βαθούλωμα, που διαδίδεται στον χώρο και είναι το ηλεκτρικό πεδίο.

Είναι άλλος ο βαρυτικός και ο ηλεκτρικός νόμος έλξης σωμάτων και διαφορετικά τα πεδία. Χρησιμοποιήθηκαν αυθαιρεσίες στον προσδιορισμό της διηλεκτρικής σταθερής και την μαγνητικής διαπερατότητας. Το σύστημα είναι γεωκεντρικό, υπάρχουν προνομιακά συστήματα αναφοράς και δεν παράγεται η θεωρία της σχετικότητας .

ΣΧΕΤΙΚΑ

- 1) ΦΥΣΙΚΗ PSSC, Schaim-Dodge-Walter, σελ. 289-307, 327-333, 455-460, 549-567, Ίδρυμα Ευγενίδου, Αθήνα 1985
- 2) ΦΥΣΙΚΗ II, Halliday-Resnick, σελ. 1-16, 62-87, 124-140, 168-185, 198-215, 527-592, I, 387-400 Πνευματικός, Αθήνα 1976
- 3) ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΥΣΙΚΗ, R. Serway, σελ. 48-68, 91-103, 108-125, ΠΕΚ, Ηράκλειο 2000
- 4) ΦΥΣΙΚΗ IV R. Serway, σελ. 47-67, Ρεσβάνης, Αθήνα 1990

- 5) ΦΥΣΙΚΗ, Αλκίνοου Μάζη III, σελ. 1-26,113-118,248-280, 281-333467-425, Εστία, Αθήνα 1963
- 6) ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΥΣΙΚΗΣ, Κουγιουμτζέλη-Περιστεράκη, III, σελ. 13-53, 56-122, 127-187, 305-360, 382-417, 418-439, 494-565
- 7) ΑΤΟΜΙΚΗ ΔΟΜΗ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, Ν. Κλούρας, Σ.Περλεπές, σελ. 190.210, Ανοικτό Πανεπιστήμιο, Πάτρα 2000
- 8) ΟΙ ΕΝΝΟΙΕΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ, P. Hewitt, σελ. 24-35,135-148, 194-205, 234-250, ΠΕΚ, Ηράκλειο 2004
- 9) ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΦΥΣΙΚΗ, R. Wolfson, 36-175, 139-150,453-691, Κριτική, Αθήνα 2020
- 10) ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΦΥΣΙΚΗ, Alonso-Finn, I, 18-25, 56-67, 128-151, 145-156, 451-489, II, 4-52, 70-128, 150-219. Ρεσβάνης-Φίλιπας, Αθήνα 1979.
- 11) ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΑΝΟΡΓΑΝΟΥ ΧΗΜΕΙΑΣ, Κ. Ζέγγελης, σελ.1-47, 49-205, Σακελλαρίου, Αθήνα 1909
- 12) ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ,Ι,ΙΙ, Κάκτος, Αθήνα 1995
- 13) ΑΝΑΞΑΓΟΡΑΣ, Κάκτος, Αθήνα 1995,
- 14) ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΉΠΙΚΟΥΡΕΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ, Καρλ Μάρξ, Γνώση, Αθήνα 1983
- 15) Ο ΜΟΝΙΣΜΟΣ, E. Haeckel, Φέξη, Αθήνα, 1911,
- 16) ΔΥΝΑΜΙ ΚΑΙ ΥΛΗ, Ludvich Buchner, Δαρεμά, Αθήνα